

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal da Relação do Porto — Portugalsko) — Manuel Carvalho Ferreira Santos v. Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Věc C-484/09) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Směrnice 72/166/EHS — Článek 3 odst. 1 — Směrnice 84/5/EHS — Článek 2 odst. 1 — Směrnice 90/232/EHS — Článek 1 — Právo na náhradu škody z povinného pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel — Podmínky pro omezení — Podíl na vzniku škody — Neexistence zavinění přičitatelného řidičům — Odpovědnost za škodlivý následek“)

(2011/C 139/10)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci původního řízení

Žalobce: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Žalovaná: Companhia Europeia de Seguros, S.A.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal da Relação do Porto — Výklad čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění (Úř. věst. L 103, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 10), čl. 2 odst. 1 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. 1984, L 8, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 3) a článku 1 třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (Úř. věst. L 129, s. 33; Zvl. vyd. 06/01, s. 249) — Určení režimu občanskoprávní odpovědnosti použitelného na škody způsobené provozem motorového vozidla — Podmínky pro omezení práva na náhradu škody z povinného ručení na základě příspěví ke vzniku škody ze strany jednoho z řidičů odpovědných za nehodu — Neexistence zavinění ze strany obou řidičů — Odpovědnost za škodlivý následek

Výrok

Článek 3 odst. 1 směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících pojiš-

tění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění, čl. 2 odst. 1 druhé směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a článek 1 třetí směrnice Rady 90/232/EHS ze dne 14. května 1990 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel musejí být vykládány v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která v případě, že v důsledku srážky vozidel vznikne škoda, aniž je jednomu z řidičů možné přičíst zavinění, rozděluje odpovědnost ve vztahu k této škodě úměrně podílu každého vozidla na jejím vzniku a v případě pochybností v této otázce přisuzuje každému z řidičů stejný podíl na vzniku škody.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 37, 13.2.2010.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 10. března 2011 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Oberster Gerichtshof — Rakousko) — Tanja Borger v. Tiroler Gebietskrankenkasse

(Věc C-516/09) ⁽¹⁾

(„Sociální zabezpečení pracovníků — Nařízení (EHS) č. 1408/71 — Osobní působnost — Výklad pojmu „zaměstnaná osoba“ — Přídavky na péči o dítě — Prodloužení neplacené dovolené“)

(2011/C 139/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberster Gerichtshof

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Tanja Borger

Žalovaná: Tiroler Gebietskrankenkasse

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Oberster Gerichtshof — Výklad čl. 1 písm. a) nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby a jejich rodiny pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, s. 2; Zvl. vyd. 05/01, s. 35) — Přídavky na péči o dítě — Osobní působnost — Výklad pojmu „pracovník“ — Osoba s bydlištěm ve Švýcarsku, která se se svým zaměstnavatelem usazeným v členském státě dohodla na přerušení pracovního poměru z důvodu narození dítěte („Karenz“), a jež přesáhla dvouletou dobu takového přerušení, která je upravena zákonem tohoto členského státu